

erhverv driver en Næring, for hvilken han maa løse Næringsbevis, kommer til at svare fuld Bygningsafgift, kan derimod f. Ex. en Gaardmand have en stor Indtægt af en Handel, som han driver ved Siden af sit Agerbrug, uden dog at komme til at betale mere end halv Afgift. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det vilde være mest konsekvent at indføre Lempelsen saavel for dem, der drive Næring, hvorpaa der skal løses Næringsbevis, som for dem, der drive fri Næring, og jeg skal derfor fremdeles tillade mig at anbefale Forslaget.

Finantsministeren: Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om ikke det Standpunkt, hvorpaa man ved Bedømmelsen af et Spørgsmaal som det her foreliggende bør stille sig, maa være den Lovgivningsstilstand, som bestaar; det synes mig ikke rigtig ved Bedømmelsen af dette Forhold væsentlig at se hen til de Næringer, der ere fuldstændig fri, thi saa komme vi ind i en hel anden Lanterakke. Her er jo Spørgsmaal om Lempelser i den bestaaende Bygningsafgiftslovgivning, og ved disse Lempelser maa vi dog aabenbart fortrinnsvis tage Hensyn til dem, der nu ere underkastede Bygningsafgiften, og jeg har da troet det rigtig, at Reglerne i Næringslovens § 71 i det Væsentlige fastholdes. Det ærede Thing har jo nylig behandlet flere af de Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med Næringsloven. Jeg tror, det maa siges, at der her i det Hele har vist sig en velvillig Stenning ligeoverfor Kjøbstæderne, idet man ikke vil forværre deres Bilkær, men endog saa gjerne vil forbedre dem, hvor det kan ske uden Skade for Landet; men hvis man nu i et Lovforslag, der oprindeligt særlig fremkom for at lette de mindre Bemidlede i Kjøbstæderne, vilde Stridt for Stridt drive paa en saadan Udvidelse, at det endte med at borttage Bestemmelsen i Næringslovens § 71, vilde det da ikke være en befyndelig Stille paa Hovedet af hele den Række, som man fra Først af har havt? Dette Hensyn synes mig at maatte være det Afgjørende og ikke en Sammenstilling af de enkelte Misforhold, der kunne fremkomme paa Landet paa Grund af den Forskiel, som der findes med Hensyn til Bygningsafgiften.

Griksen: Jeg opfatter Forholdet saaledes, at der med Hensyn til Bygningsafgiften ingen Forskiel er nu mellem dem, der drive saadan Næring, hvortil de maa løse Næringsbevis, og dem, der drive fri Næring; denne Forskiel er udjævnet ved Næringsloven af 1857, hvorved der er paalagt dem Alle Bygningsafgift. Lige vi altsaa Forholdet, som det nu er, hviler Bygningsafgiften paa Alle, men nu ville vi ved dette Forslag gjøre en Adskillelse som den, der fandt Sted, før Næringsloven af 1857 traadte i Virksomhed. Tidligere var ikke paalagt den frie Næring Byg-

ningsafgift, men det skete da. Nu ville vi altsaa, idet vi ligesom støtte os paa, at der i sin Tid har været en Forskiel, igjen indføre denne Forskiel, og det er det, der ikke forekommer mig at være rigtigt, al den Stund Forholdet har været ens de sidste Aar.

Finantsministeren: Mit Svar dertil er, at denne Tanke skarpt forfulgt, snarere maatte føre til at forkaste hele den Paragraf, som i det andet Thing blev ført ind i Lovforslaget. Jeg ansaa det ikke for rigtigt at modsætte mig ethvert Tillæg, som i det andet Thing søgtes indført i Lovforslaget udenfor dets oprindelige Ramme. Jeg havde i og for sig anset det for naturligt, om man var bleven staaende ved Lovforslaget uforandret, som det forelaa fra forrige Samling, men da dette Spørgsmaal kom frem anden Gang — da det første Gang kom frem, faldt det, om end kun med et ikke uanseligt Mindretal — ansaa jeg mig ikke forpligtet til ubetinget at modsætte mig et saadant Tillæg og det væsentligt af praktiske Grunde. Det maa nemlig vistnok antages, at i det Mindste nogle af de Klager, som fremkomme paa Landet med Hensyn til Bygningsafgiften, hænge sammen netop med det Forhold, som er omtalt i denne Paragraf. Jeg har efter Forhandling med den Mand, under hvem disse Forholds Bestyrelse nærmest ligger, maattet vinde den Tro, at man ved Lempelser paa dette Punkt navnlig lige over for dem, der drive Frinæring, kunde sjerne adskillige af de Vanskeligheder, der volde Administrationen mest Besvær, og som have fremkaldt Klager, om hvilke jeg ikke uden videre tør paasta, at de ikke kunne have en naturlig Grund, om de end ikke med Tyde kunne lægges Administrationen til Last. Om disse Klager virkelig ved Ændringen kunne bringes til at forstumme, er jo noget Andet, men Noget vilde dog vistnok udrettes. Dette var det Synspunkt, der bevirkede, at jeg ikke indtog det strenge Standpunkt, hvortil det ærede Medlem med Konsekvents vil føre os, det er Grunden til, at jeg har prøvet paa, om man ikke ved denne Leilighed kunde sjerne nogle af de Anker, der ikke uden al Anledning føres over den Tilstand, som den nuværende Bygningsafgiftslovgivning i Forbindelse med Næringslovens § 71 har ført os til. Det er altsaa væsentlig af praktiske Hensyn, at jeg indtog dette Standpunkt. Lad mig i saa Henseende, hvis jeg tør nævne det i denne Sammenhæng, henpege til en Ytring, der er falden i det andet Thing, og som i Dieblisset endog vidnede om en vis Frygt for, at Modstanden mod Bygningsafgiftens Opretholdelse skulde lide et Knæk, naar den her omhandlede Lempelse vedtoges. Deri ligger jo, at det er i og for sig billige Lempelser, der er Spørgsmaal om; om der end er nogen Uenighed om Grænsen, og det er forudsat, at Bygningsafgiftslovens Anvendelse lettes, naar man ikke absolut fastholder den nu-